

צדין לנסוע רחוק

נדי למצוא שיש

עוד אנשים שמחים

כל מי שהיה איפעם באילת יודע, שכדי לעשות שם מסיבה טובה, אין צורך בשום סיבה מיוחדת. ובכן, מה ש האילתים עושים כל היום זה פשוט לשבור את הראש, ולמצוא סיבה כלשהי להגוג. כי אחרי הכל, החיים קצרים והסינים קרוי בים, והעיקר שיהיה בינתיים שמח. ואם בצפון מחפשים תמיד עילה טובה כדי לי חגוג, הרי באילת די שמישהו מחליף שעון כדי לעשות לו מסיבת-זמן, או ש מישהו נשאר תפרן והוא עושה את מסיבת- הלירה-האחרונה. והם מחפשים סיבות ל מסיבות עד-כדייך, שהם מוכנים אמילו לריב זה עם זה, העיקר שתיערך מסיבת- סולחה.

אבל מה שקרה בסוף-השבוע האחרון, שבר את כל הכללים. אשפי המסיבות ו השמחות הנודעים של העיר ישבו וחשבו מה עושים, עד שנוכחו כי מוגה-אוויר ה בלתי-יציב גם הוא סיבה טובה למסיבה. מה שמוכיח שבאילת הכל, אבל הכל, אפשר רי.

ההפנינג הגדול נפתח ביום השישי ב צהריים, בכפר של רפי נלסון, ונמשך שם עד השעה שמונה בערב. משם עברו החוגגים לביתו של סוכן-הנסיעות אברהם בורגה, ושם נקבע הרכב מצומצם להמשך בצורת ארוחת-ערב חגיגית במיסעדה לה קוקי. אלא שאצל הדרומיים אין דבר מצומצם. המילה הזו פשוט אינה קיימת אצלם בלטיקון.

וכך, מתוך עשרה המוזמנים המקוריים הגיעו למקום לא פחות מ-30 איש, שהצליחו בכוחות משותפים — לרשום את המסיבה

ברית מילה
לשחקן הבריטי ג'ורג' שליך, עורך הרב רפי נלסון באמצעות שני סכינים גדו לים. ג'ורג' שכב על השולחן, ורפי חתך, כשעוזרים לידו (משמאל)

מסיבה ללא סיבה

המשקה, ובראותו כי רבה השימחה ועדיין רב המרק, החליט להוכיח לכל מה פירוש הפיתגם "הוויסקי נשפך כמים" הלכה למעשה. הלך ושלף מן המחסן עשרה בקי ויסקי משובח, עלה על השולחן וערך לכולם מיקלחת ויסקי לריענון. אבל בסוף, כשכימעט חם המזון במיסע

ברסיסים על הריצפה. בעל-המיסעדה, רוברט טו, הסיד ותיק של המינהג היווני עתיקי היומין, מיהר להוציא לזירה את כל ה סרוויסים שברשותו, כולל אלה שקיבל לחתונה של עצמו, העיקר שיהיה לחברה מה לשבור נגד עין-הרע.

אולם מי שהופתע במיוחד משימחתם הטיבעית הפורצת של האילתים, היה אורח הכבוד של החגיגה, הבודרן-האורח הבריטי ג'ורג' שליך, המתמחה בדיבור מן הבטן והוא בעל תוכנית-טלוויזיה פופולארית ב לונדון. ג'ורג' נהנה ממיסבת חיסול המיסע דה, עד-כדייך, שהרב-המתנדב רפי נלסון החליט, שהגיע הזמן להכניסו תחת כנפי ה יהדות ולערוך לו טכס ברית-מילה כדת וכדין, ומאחר שהיו לו כאבים קלים במקום הניתוח, נתנו לו למצוץ קצת יין מהאצבע ואפילו לימדו אותו לשיר, עם כולם, את כל השירים הנוסטלגיים היפים מימי התנו עה.

בין המנות, שהיו לעילא-ולעילא, ובין ה שירים שכמותם כיון הטוב, אטראט התחסלה המיסעדה ונצדדו הגרונות. ובשעה ארבע לפנות-בוקר נוכח רוברטו, בעל-המיסעדה כי מה שנותר שלם היה רק בקבוקי

איל-הספנות

יולי עופר חקיים את המינהג היווני העתיק, ומשליך על הריצפה צלחת נגד עין-הרע לקול תשואות החוגגים.

הנ"ל בספר-הזהוב של המסיבות האילת יות לדורות יבואי. תנאי ראשון למסיבה טובה הוא, כיודע, מזון משובח, וכזה היה שם בשפע. התנאי השני הוא משקאות טובים וא, בהתאם למסורת המיסעדה, מילאו קנקן-ענק ב-17 קבוקי-יין, והקנקן עבר מפה לפה. כטוב ליבם של המסבאים במאכל ובמש קה, החליט איל-הספנות החיפאי יולי עופר להוסיף שימחה על ששון, ובישר לכולם שהחליט לרכוש עבור בנו ואחיינו את ספינת-המירוץ של הקבלן אריה דגן. על סיבה רצינית שכזו באמת אי-אפשר היה לעבור לסדר-היום. כשלב ראשון הציע סוכן-הביטוח, דודו הררי, שהוא גם מספק המישר-האורחי במקום, כי יש לנהוג ב התאם למסורת היוונית העתיקה, ולשבור צלחת נגד עין-הרע. הוא הביא איתו מהבית כמה צלחות כדי לכבד את כולם במיצוה, אלא שאיש לא הסכים לוותר על הטכס היווני המהולל, וכך, עדימהרה שינו הצלחות כולן את מצבן המקורי, ורוכזו

גביע ענק

מחזיק בידו רו דולפו כהן, מני הל מזון לרום, שהגיע למסיבה בחברת ידידתו האמריקאית ג'וליה. כשראה רודולפו שכל הצלחות במסעדה נשברו, הזמין את הנוכחים העלזים לארוחת-בוקר במלונו. דה ולא נשארו צלחות להגיש עליהן מה שנשאר, ולא נותרו גרונות בריאים כדי לשיר, החליטו הכל להתפור, ולהמשיך את ההילולה למחרת בצהריים, באותו מקום שבו החלה, הוא כפרו של נלסון. ואם הם לא מצאו סיבה טובה להפסיק, הרי הם בעניין המסיבה הגדולה היא עד עצם היום הזה.

השקת לחיים

מיוחות מבצעים הקבלן האילתי אריה דגן, עם בקבוק יין ענקי בידו, ואיל-הספנות יולי עופר, גם הוא עם קנקן-ענק. בקבוק היין והקנקן עברו מפה לפה, והיו מקור-השתיה היחידי במסיבה.